INDEKS 31653

DZIENNIK URZĘDOWY GŁÓWNEGO KOMITETU TURYSTYKI

Warszawa, dnia 27 grudnia 1978 r. Nr 1* Poz. 1

TREŚĆ

*) Pierwszy i ostatni numer Dziennika Urzędowego w 1978 roku.

1.

ZARZĄDZENIE Nr 3 PRZEWODNICZĄCEGO GŁÓWNEGO KOMITETU TURYSTYKI

z dnia 21 grudnia 1978 r.

w sprawie szczegółowych zasad limitowania w 1979 roku wydatków jednostek gospodarki uspołecznionej z tytułu najmu prywatnych pokoi gościnnych oraz korzystania z prywatnych posiłków domowych.

Na podstawie rozdziału II części B ust. 37 pkt 2 uchwały nr 172 Rady Ministrów z dnia 27 listopada 1978 r. o Narodowym Planie Społeczno-Gospodarczym na 1979 rok — zarządza się, co następuje:

§ 1.

1. Zgodnie z przepisem rozdziału II części B ust. 37 pkt 2 uchwały nr 172 Rady Ministrów z dnia 27 listopada 1978 r., o Narodowym Planie Gospodarczym na 1979 rok, wydatki jednostek gospodarki uspołecznionej na pokrycie należności za usługi polegające na wynajmie pokoi gościnnych i żywieniu, świadczone przez jednostki pozarolniczej gospodarki nie uspołecznionej oraz osoby fizyczne, podlegają w 1979 r. limitowaniu, z wyjątkiem wydatków określonych w ust. 2.

2. Limitowaniem nie są objęte wydatki, o których mowa w ust. 1, z tytułu:

1) usług opłacanych w jednostkach gospodarki uspołecznionej bezpośrednio przez osoby fizyczne;
2) usług zlecanych przez:
   a) organizacje polityczne i młodzieżowe,
   b) związki zawodowe — w zakresie ich działalności statutowej,
   c) organizacje społeczne nie korzystające z dotacji państwowych lub ulg podatkowych — w zakresie ich działalności statutowej, z wyjątkiem działalności gospodarczej,
   d) jednostki zrzeszone w Centralnym Związku Rolniczych Spółdzielni Produkcyjnych, Centralnym Związku Rzemiosła i Naczelnej Radzie Zrzeszeń Prywatnego Handlu i Usług;
3) usług na rzecz cudzoziemców przybywających do Polski;
4) najmu pokoi gościnnych w czasie podróży służbowej, której koszty są pokrywane ze środków przeznaczonych na delegacje służbowe;
5) usług świadczonych uczestnikom wycieczek krajoznawczych i turystycznych nie dłuższych niż 3 dni, w czasie zawodów sportowych oraz innych imprez kultury fizycznej.

3. Najem prywatnych pokoi gościnnych może być dokonywany w miejscowościach, na terenie których działają państwowe biura zakwaterowania, wyłącznie za pośrednictwem tych biur.

4. Organizacje społeczne, o których mowa w ust. 2 pkt 2 lit. c), powinny złożyć we właściwym oddziale banku pisemne oświadczenie stwierdzające, iż nie korzystają z dotacji państwowych lub ulg podatkowych.

§ 2.

1. Limitowaniu podlegają wydatki zleceniodawców.

2. Nie podlegają limitowaniu wydatki zleceniodawców dokonywane na rzecz Funduszu Wczasów Pracowniczych, który otrzymuje limit na pokrycie należności z tytułu najmu prywatnych pokoi gościnnych.

3. Nie podlegają limitowaniu wydatki państwowych przedsiębiorstw turystycznych podporządkowanych radom narodowym oraz innych jednostek wykonujących funkcje państwowych biur zakwaterowania, zwanych dalej „przedsiębiorstwami turystycznymi" — z tytułu pośrednictwa w świadczeniu usług, polegających na wynajmie pokoi gościnnych i żywieniu, wykonywanych przez jednostki pozarolniczej gospodarki nie uspołecznionej oraz osoby fizyczne.

§ 3.

1. Wydatki obciążają limity zleceniodawców niezależnie od tego, czy zlecają oni usługi za pośrednictwem przedsiębiorstw turystycznych, czy też bezpośrednio jednostkom pozarolniczej gospodarki nie uspołecznionej lub osobom fizycznym.

2. Limity obciążają także kwoty wypłacane pracownikom z zakładowego funduszu socjalnego na pokrycie należności z tytułu usług limitowanych, z wyjątkiem usług nie podlegających limitowaniu zgodnie z przepisami § 1 ust. 2 pkt 2—5 oraz § 2 ust. 2.

§ 4.

1. Limitowaniu podlega:
1) 90% wydatków na pokrycie kosztów najmu pokoi gościnnych w celu zakwaterowania pracowników zatrudnionych poza stałym miejscem zamieszkania,
2) 65% wydatków na pokrycie kosztów usług wczasowych lub samego najmu pokoi gościnnych w celach turystyczno-wypoczynkowych,
3) 30% wydatków na pokrycie kosztów żywienia.

2. Przez usługi wczasowe rozumie się łączne usługi polegające co najmniej na wynajmie pokoi gościnnych oraz żywieniu.

3. Przy regulowaniu należności na rzecz przedsiębiorstwa turystycznego kwotę wydatków podlegających limitowaniu oblicza się zmniejszając należność o prowizję i marżę przysługującą temu przedsiębiorstwu.

§ 5.

1. Przedsiębiorstwa turystyczne, przyjmując od jednostki gospodarki uspołecznionej zlecenie na usługi podlegające limitowaniu, obowiązane są uzależnić przyjęcie zlecenia od przedłożenia oświadczenia, podpisanego przez kierownika i głównego księgowego jednostki zlecającej usługę, następującej treści:
1) „Wypłata objęta zleceniem mieści się w limicie przyznanym decyzją z dnia .... 197... r., który został obciążony kwotą .... zł z tytułu najmu pokoi gościnnych i wyżywienia", obliczoną zgodnie z § 4 ust. 1 zarządzenia, lub
2) „Wypłata objęta zleceniem nie podlega limitowaniu", zgodnie z § 1 ust. 2 zarządzenia.

2. Oświadczenia, o których mowa w ust. 1, powinny być także przedkładane właściwym oddziałom banku wraz z czekami, poleceniami przelewu lub innymi dokumentami, które stanowią dowód zapłaty za zlecone usługi.

3. Bank jest obowiązany sprawdzać, czy oświadczenie (ust. 1) zostało przedłożone, a w razie jego braku odmówić realizacji płatności do czasu przedłożenia takiego oświadczenia.

4. Bank, zgodnie z rozdziałem II częścią B ust. 37 pkt 9 uchwały nr 172 Rady Ministrów z dnia 27 listopada 1978 r. o Narodowym Planie Społeczno-Gospodarczym na 1979 r., realizuje płatność tylko do wysokości limitu.

§ 6.

1. Jednostki gospodarki uspołecznionej prowadzą ewidencję wydatków na rzecz pozarolniczej gospodarki nie uspołecznionej z podziałem na wydatki limitowane i nie limitowane.

2. Oddziały banków ewidencjonują odrębnie dla poszczególnych jednostek gospodarki uspołecznionej wydatki limitowane na rzecz pozarolniczej gospodarki nie uspołecznionej.

§ 7.

W związku z rozdziałem II częścią B ust. 37 pkt 9 uchwały nr 172 Rady Ministrów z dnia 27 listopada 1978 r. o Narodowym Planie Społeczno-Gospodarczym na 1979 r., wypłaty gotówkowe jednostek gospodarki uspołecznionej na rzecz jednostek pozarolniczej gospodarki nie uspołecznionej i osób fizycznych z tytułu wykonywanych przez nie dostaw, robót i usług mogą być dokonywane tylko ze środków podjętych na ten cel z rachunku bankowego.

§ 8.

Przedsiębiorstwa turystyczne zapewnią priorytetowe wykorzystanie na cele wczasowe wolnych miejsc w zakładowych domach i ośrodkach wypoczynkowych.

§ 9.

Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1979 r.

Przewodniczący Komitetu: *T. Andrzejewska*

KOMUNIKAT

DEPARTAMENTU ORGANIZACJI, HOTELARSTWA I USŁUG GŁÓWNEGO KOMITETU TURYSTYKI

z dnia 21 grudnia 1978 r.

w sprawie jednolitego stosowania przepisów dotyczących limitowania wydatków z tytułu najmu prywatnych pokoi gościnnych oraz korzystania z wyżywienia.

W celu jednolitego stosowania przepisów zarządzenia nr 3 Przewodniczącego Głównego Komitetu Turystyki z dnia 21 grudnia 1978 r. w sprawie szczegółowych zasad limitowania w 1979 r. wydatków jednostek gospodarki uspołecznionej z tytułu najmu prywatnych pokoi gościnnych oraz korzystania z prywatnych posiłków domowych — wyjaśnia się w uzgodnieniu z Centralą Narodowego Banku Polskiego, co następuje:

1. Zgodnie z § 2 ust. 3 zarządzenia, nie podlegają limitowaniu wydatki terenowych przedsiębiorstw turystycznych oraz innych jednostek wykonujących funkcje państwowych biur zakwaterowania (np. OSW „Gromada" lub

innej instytucji bądź organizacji na obszarach, gdzie nie działają biura zakwaterowania przedsiębiorstw turystycznych) z tytułu pośrednictwa w wynajmowaniu prywatnych pokoi gościnnych oraz w korzystaniu z wyżywienia.

Limitowaniu nie podlegają wydatki każdego przedsiębiorstwa (instytucji lub organizacji), a więc nie tylko działającego bezpośrednio w imieniu kwaterodawców (osób wydających posiłki domowe), lecz także pośredniczącego w sprzedaży usług oferowanych przez inne przedsiębiorstwo turystyczne lub inną jednostkę wykonującą funkcje państwowego biura zakwaterowania. Przykładem tego jest sprzedaż skierowań wczasowych przez WPT „Turus" w Gdańsku lub WPT „Pomerania" w Szczecinie za pośrednictwem WPT „Syrena" w Warszawie, WPT „Wawel-Tourist" w Krakowie, OSW „Gromada", SBT „Turysta" itd. Roliczenia pieniężne a tego tytułu nie podlegają limitowaniu.

2. Limitowaniu podlegają wydatki tylko zleceniodawcy (§ 2 ust. 1 zarządzenia), który powinien dysponować odpowiednim limitem oraz złożyć odpowiednie oświadczenie na ten temat (§ 5 zarządzenia).

Oświadczenie stwierdzające, iż wypłata objęta zleceniem mieści się w przyznanym limicie, który został obciążony konkretną kwotą (§ 5 ust. 1 zarządzenia), powinno być w każdym wypadku przedkładane zleceniobiorcy, a więc jednostce organizacyjnej, która przyjmuje zlecenie i świadczy określone usługi (np. wynajmuje pokoje gościnne na zakwaterowanie pracowników lub oferuje wczasy).

Równocześnie zleceniobiorca jest obowiązany uzależnić przyjęcie zlecenia od przedłożenia przez zleceniodawcę odpowiedniego oświadczenia (§ 5 ust. 1 zarządzenia).

Nie należy więc — przykładowo biorąc — żądać limitu oraz oświadczeń na ten temat od przedsiębiorstwa turystycznego, biura podróży lub spółdzielni turystycznej, które pośredniczą w sprzedaży usług. Wymienione jednostki mają natomiast obowiązek uzyskania odpowiednich oświadczeń od zleceniodawców.

3. Kontrola banku (§ 5 ust. 3 i 4 zarządzenia) odnosi się do płatności dokonywanej przez zleceniodawcę na rzecz zleceniobiorcy, a nie rozrachunków pomiędzy różnymi zleceniobiorcami (pośrednikami) oraz zleceniobiorcą (pośrednikiem) i kwaterodawcą.

4. W celu ułatwienia obliczania kwot wydatków podlegających limitowaniu (§ 4 ust. 1 i 2 zarządzenia) terenowe przedsiębiorstwa turystyczne powinny:

a) przed przyjęciem zlecenia — informować orientacyjnie zleceniodawcę o pełnej należności z tytułu oferowanych usług (wszelkie koszty świadczonych usług hotelarskich, żywieniowych, transportowych i innych łącznie z marżą itd.) oraz o części tej należności obciążającej limit.
b) wystawiając zleceniodawcy fakturę — wyodrębniać z pełnej należności część tej należności obciążoną limitem.

5. Przypomina się, iż kwotę wydatków podlegających limitowaniu oblicza się zmniejszając należność o prowizję lub marżę przysługującą zleceniobiorcy oraz o określone procentowo kwoty w zależności od rodzaju świadczonych usług (§ 4 ust. 1 i 2 zarządzenia). Zasady te oraz konkretna wielkość prowizji i marży są z reguły znane tylko zleceniobiorcy a nie zleceniodawcy.

Sposób prawidłowego obliczania i prezentowania danych zleceniodawcy ilustrują następujące przykłady:

A. Przedsiębiorstwo turystyczne oferuje skierowanie wczasowe, którego cena wynosi 2515 zł, w tym koszty noclegu w pokoju gościnnym 1000 zł, prywatnego wyżywienia i świetlicy 1200 zł oraz marża (w wysokości 15%) 315 zł. Koszty najmu prywatnego pokoju gościnnego wynoszą 1000 zł. Należy więc zmniejszyć tę kwotę o prowizję przysługującą przedsiębiorstwu turystycznemu od kwaterodawcy. W omawianym wypadku wynosi ona 10%, to jest 100 zł. W rezultacie otrzymujemy kwotę 2415 zł, którą zmniejszamy o marżę przysługującą przedsiębiorstwu, to jest o 315 zł. 65% otrzymanej kwoty, jaką stanowi 2100 zł, obciąża limit. Skierowanie wczasowe, którego cena wynosi 2515 zł, obciąża więc limit kwotą 1365 zł. Właśnie te dwie ostatnie kwoty powinny być podawane innemu przedsiębiorstwu pośredniczącemu w sprzedaży skierowań wczasowych oraz wszystkim zainteresowanym zleceniodawcom.

B. Wojewódzkie przedsiębiorstwo turysytczne wynajmuje pokoje gościnne w celach turystyczno-wypoczynkowych. Przykładowy koszt najmu pokoju 2-osobowego wynosi 2000 złotych. Kwotę tę należy zmniejszyć o prowizję przysługującą przedsiębiorstwu turystycznemu od kwaterodawcy. W omawianym wypadku wynosi ona 10%, to jest 200 złotych. W rezultacie otrzymujemy kwotę 1800 złotych. 65% tej sumy, a więc 1170 złotych obciąża limit.

C. Wojewódzkie przedsiębiorstwo turystyczne oferuje wyżywienie w prywatnej stołówce. Przykładowy koszt takiego żywienia w okresie 2 tygodni wynosi 1400 złotych. 30% tej kwoty, a więc 420 złotych obciąża limit.

D. Wojewódzkie przedsiębiorstwo turystyczne wynajmuje pokoje w celu zakwaterowania pracowników. Przykładowy koszt najmu pokoju 2-osobowego wynosi 1800 zł. Kwotę tę należy zmniejszyć o prowizję (np. 10%), to jest o kwotę 180 zł. 90% otrzymanej kwoty, wynoszącej 1620 zł, obciąża limit, a więc 1458 zł.

6. Jeżeli usługą wczasową są objęte dodatkowe usługi świadczone przez jednostkę pozarolniczej gospodarki uspołecznionej lub osobę fizyczną (np. korzystanie ze świetlicy), limit obciąża również 65% należności z tego tytułu. Odpowiednie stawki procentowe należy także stosować w razie świadczenia dodatkowych usług przy wynajmie samych pokoi gościnnych, (np. używalność kuchni).

7. Zgodnie z przepisem § 2 ust. 3 zarządzenia, nie podlegają limitowaniu tylko wydatki terenowych przedsiębiorstw turystycznych oraz innych jednostek wykonujących funkcje państwowych biur zakwaterowania — z tytułu pośrednictwa w wynajmowaniu prywatnych pokoi gościnnych oraz w korzystaniu z wyżywienia. Jeżeli inna jednostka gospodarki uspołecznionej organizuje usługi w oparciu o prywatne pokoje gościnne oraz prywatne posiłki domowe, jej wydatki z tego tytułu podlegają limitowaniu. Zasada ta obowiązuje również centralne biura podróży, chyba że:

a) korzystają one z pośrednictwa terenowych przedsiębiorstw turystycznych lub
b) wykonują na określonym obszarze funkcje państwowych biur zakwaterowania.

8. Zgodnie z § 3 ust. 2 pkt 3 zarządzenia świadczenie usług na rzecz cudzoziemców nie podlega limitowaniu bez względu na źródła pokrywania wydatków z tego tytułu (wpłaty cudzoziemców, środki jednostek przyjmujących cudzoziemców, w tym z zakładowego funduszu socjalnego).

9. Zgodnie z § 1 ust. 2 pkt 5 zarządzenia, nie są objęte limitowaniem wydatki z tytułu usług świadczonych uczestnikom wycieczek krajoznawczych i turystycznych nie dłuższych niż 3 dni. Zasadę tą należy stosować również do wycieczek dłuższych niż 3 dni, jeżeli najem prywatnych pokoi gościnnych i korzystanie z prywatnego wyżywienia w czasie trwania takich wycieczek są dokonywane na okres nie dłuższy łącznie niż 3 dni.

10. Wszelkie płatności z tytułu usług świadczonych w 1978 roku, które są realizowane w bieżącym roku, obciążają limity tegoroczne.

Dyrektor Departamentu: *wz. Z. Bałkowski*

WARUNKI PRENUMERATY

Opłata za roczną prenumeratę Dziennika Urzędowego Głównego Komitetu Turystyki wynosi zł 30,—.

Prenumeratę przyjmują oddziały RSW „Prasa-Książka-Ruch" i urzędy pocztowe. Jednostki gospodarki uspołecznionej, instytucje, organizacje i wszelkiego rodzaju zakłady pracy zamawiają prenumeratę w miejscowych oddziałach RSW „Prasa-Książka-Ruch", zaś w miejscowościach w których nie ma oddziałów — w urzędach pocztowych.

Czytelnicy indywidualni opłacają prenumeratę wyłącznie w urzędach pocztowych i u doręczycieli.

Przedpłaty na prenumeratę są przyjmowane w terminie do 25 listopada na rok następny.

Przedpłaty na prenumeratę na rok 1979 przyjmowane będą wyjątkowo w terminie do 10 marca 1979 r.

Prenumeratę ze zleceniem wysyłki za granicę przyjmuje RSW „Prasa-Książka-Ruch", Centrala Kolportażu Prasy i Wydawnictw, ul. Towarowa 28, 00-958 Warszawa, numer konta PKO 1531-71, w terminie obowiązującym dla prenumeraty krajowej.

Prenumerata zagraniczna jest droższa od krajowej dla zleceniodawców indywidualnych o 50%, a dla instytucji i zakładów pracy o 100%.

Sprzedaż archiwalnych numerów Dziennika, po uprzednim pisemnym zamówieniu prowadzi RSW „Prasa-Książka-Ruch", Centrala Kolportażu Prasy i Wydawnictw, ul. Towarowa 28, 00-958 Warszawa.

Redakcja: Główny Komitet Turystyki — Departament Organizacji, Hotelarstwa i Usług.
Administracja: Główny Komitet Turystyki — Biuro Administracyjno-Gospodarcze, 00-581 Warszawa, ul. Litewska 2/4 — skrytka pocztowa 992. **Cena zł 3,—**

Zakł. Graf. „Tamka", W-wa. Zam. 1838/c/78. Nakład 15 000 egz.